

לא הצלחתי. במשך שנים ניסיתי, וזה לא הלך. פניתי לגניקולוגית, והתחלתי לעבור טיפולים. באותה תקופה התיחלתי לקחת ממש ברצינות, בלי ווי תורים ונפילות, את נושא הצימחונות. את עניין הטיפולים הפסקתי בשלב די מוקדם, מסיבות אישיות. באיזשהו מקום כבר ויתרתי על ילד. להפתעתי, אחרי שנה וחצי של צימחונות טהורה, מצאתי את עצמי בהריון. קרה לי נס, שאותו אני כפירוש מייחסת לצימחונות.

ההלטתי לא להיות כמו רוב הנשים בהריון, המנצלות את החודשים האלה כדי לזלזל בלי חשבון. הצלחתי במשך מות שהצבתי לעצמי.

נמנעתי ממוצרי חלב וביצים, הפי כתי טיבעונית, ואכן, עברתי הריון נפי לא וקל. לא היו לי בחילות וקאות, לחצייהם היה בסדר גמור, לא סבלתי מבצקת ברגליים. עד אז עישנתי, אבל הפסקתי לעשן מייד כאשר ידעתי ש אני בהריון. ולא רק זאת, אלא גם התרתי לקחת גלגרי מחברת אנשים מעשנים.

בגלל הטיבעונות

נעשיתי רזה יותר

חזקה יותר. יש לי

הרגשה של ניקיון

בגוף, ואני רגועה!

התנזרתי גם מאלכוהול, נעשיתי סטריי לית ממש.

עליתי במשקל בשמונה קילו וחצי בסך-הכל, ואחרי הלידה, חזרתי די מהר למשקל של לפני ההריון, 51 קילו. למרות שעברתי לטיבעונות למען התינוק — שמו אריה, והוא כיום בן שנה ושלושה חודשים — נשארת טיבעונית ניה גם אחר-כך. אני כבר לא מסוגלת לאכול ביצים, גבינות, או מוצרי-חלב אחרים.

כשבילי זה משהו נפלא. אני עדיין לא מעכלת שאני טיבעונית. זה סיפור נפלא שנפל עליי ושבח אותי.

אריה, כמוכן, הוא תינוק טיבעוני. הוא ינק בשמן חמישה חודשים באופן אינטנסיבי. הוא נולד במשקל של כמעט שלושה קילו וחצי, ובגיל חמישה חודשים הוא היה ממש ענק, ושקל כמו תינוק בן תישעה חודשים.

התינוק, כיום, אוכל כמוני, פרט לי אוכל עמילני, שאותו יוכל להתחיל לי אכול רק כאשר יצמחו כל שיניו. הוא שותה חלב טומסון, רייסות, פרי ומיצי פירות.

גן-ילדים טיבעוני

עבשוי יש לי בעייה: אני מאוד חוששת ממה שיקרה לטיבעונות שלו כאשר הוא יתחיל לבקר בגן ילדים, בגיל שנתיים-וחצי-שלוש. אני מתכוונת לנסות ליצור קשר עם הורים טיבעוניים לילדים בגילי, כדי לפתוח גן לילדים טיבעוניים. זה מאוד חשוב לי. לחלילה אוחות אותי מהמחשבה ש'הוא יאכל, אם יהיה בגן רגיל, ממתקים ושאר עוועות.

האוכל הבסיסי שלי הוא ירקות חיים בלבד, פירות, שקדים, לחם חי, אבוקדו, מאכלי-סויה. ההרגשה הכללית — נפלאה, קודם כל, בזכות העובדה ש'ירדתי במשקל אחרי ההריון, ואני שומרת על משקל קבוע, בין 49 ל-50 קילו. פניי נקיות מפצעין, נפסקו כאי-בהחמוור שמהם סבלתי לפני ש'נעשיתי צימחונות. נעשיתי גם חזקה יותר, פסימית. זאת עובדה מעניינת — רזה יותר, אבל חזקה יותר. אני גם רגועה, כבר לא אוחר אדם עצבני ש'הייתי לפני הטיבעונות.

יש לי תחושה של ניקיון בגוף. הייתי רוצה שכולם יהיו טיבעוניים. אני תמיד מוכנה להעביר את המסר, לכל מי ש'מוכן לשמוע.

תאנות בצע

עורך-הדין נידון למאסר של שנתיים וחצי, ועמיתו הפסיד את

דירתו וכספו, מפני שהאמינו לאיש שהבטיח להם כסף מהיד

וקל. האיש עצמו נעלם וטרם נמצא. טראגדיה ישראלית.

הדירה שלי נמכרה, הכספים נמסרו לידיו ורובם ככולם. עד היום אני גר בדירה שכורה, לא קיבלתי את הכספים האלה בחזרה. יתירה מזה, הוא גם שיכנע אותי לתת איווה שהן המחאות לביטחון, ואי חריכך הייתי צריך לשלם אותן. זה הסתכם בהרכה כספים, אני פדיתי את כל החסכונות שלי, לקחתי גם הלוואות מאנשים אחרים כדי לצאת מהבוץ הזה. ועד היום אני חייב כספים לאנשים.

ריה גם על מחסור בכספים, כשהמיש פחה נתמכת על-ידי ההורים הוקנים של הנאשם... ובעיקבות חוסר-הכספים גם חוסר-דברים בבית. האשה פרצה בככי עת שהעידה, וביקשה את רחמי בית-המישפט לאישליחת הנאשם למ אסר. המישפחה הרוסה, לא רק מבחינה כלכלית, אלא גם נפשית. הבושה, ההשפלה והמאסר עשויים להרוס אדם... תם... אלא שבית-המישפט העדיף את טע

בהמחאות. לא התעסקתי עם כסף. אני מימי, אדוני השופט, לא ראיתי חבילה כזאת של כסף, ולא היה לי ספק שהוא יעמוד בהתחייבויותי, והתחלתי להאז מין ב..."

הבושה וההשפלה

כובכי, שהיה או עורך-דין רק ארבע שנים, החל מגייס במהירות את התיקוה לעשיית רווחים קלים קיבל עורך-הדין כוכבי מאהרון שפירא, שהיה נאשם יחד איתו בכתב-האישום, אך שנעלם בתחילת המישפט וטרם נמצא עד היום.

העיד כוכבי. בשנת 1981 פגשתי בשפירא, שהציג את עצמו כקונה מקר קעזן, קשור לביטוח ומתעסק ביהלר מים. הוא הציע לי לעשות עסקים במט רה להרוויח רווחים גבוהים. "לא ראיתי בכך כל פסול. הוא הציע שארכוש דירה בסכום וייצמן 40 אלף

נאשם כוכבי (באמצע) בבית המישפט מימי, אדוני השופט, לא ראיתי חבילה כזאת של כסף.

ההבדל בין שני עורכי-הדין היה שארנפלד סיכן אך ורק את כספו שלו, ועל כן לא הסתכך בפלילים, בעוד ש'כוכבי לוהה כספים מלקוחותיו, פיתה אותם למכור רכוש והוציא את כספם במימרה. על כן החליט בית-המישפט כי כאשר ענירה כוו נעברת בידי עורך-דין, יש להטיל עונש חמור במיוחד.

בית-המישפט אמנם התחשב בעינוי הרין שעבר על הנאשם, החי מאז 1981 תחת השפעת המיקרה ותוצאותיו. בית-המישפט גם התחשב בסיבלה של מישפחתו, ובכך שרישיון עריכת-הדין שלו הושעה מאז 1985, ואחרי הרשעתו בדין יש סיכוי סביר כי יישלל ממנו לעולם, אך הנאשם עירער בציבור את מעמד עורכי-הדין, שאותו יש לשמור בכל דרך אפשרית, והעונש חייב להתאייע עבריניים-בכוח מלבצע פעולות כאלה בפועל, והפיתויים הם רבים על כל צעד ושעל.

עורך-הדין כוכבי, שכל עולמו חרב עליו בשעה אחת, היה שבור. הוא הס' כים לומר רק כי זה שמונה שנים רוד פים אותו בגלל המיקרה. אני אכתוב על כך ספר, הבטיח. הוא ביקש רחיות ביצוע עונש-המאסר, אך השופט אדר סירב.

מאלם בית-המישפט יצא עורך-הדין כוכבי, שפוף כולו, ישר לבית-הסוהר, כאשר מישפחתו עומדת כפתח ובוכה בכי קורע-לב.

נותיו של התובע, עורך-הדין אברהם פכטר, כי כוכבי פגע בכבוד המיקצוע של עריכת-הדין, כאשר השתמש בהש' פעולתו המיקצועית על לקוח וגרם לו למכור עסק, שממנו התפרנס בכבוד, כדי להשיק את כספו בעיסקי-ראויר.

מיזודה מלאת-כסף

במהלך המישפט התברר כי כוכבי לא היה עורך-הדין היחיד שנפל קורבן לקסמיו של שפירא. גם עורך-דין נוסף מרחובות, צוריאל ארני פלד, הלך שולל אחריו. היכרותם של שפירא ועורך-הדין ארנפלד החלה על בסיס מיקצועי.

העיד ארנפלד בבית המישפט: "הי כרתי את שפירא כאשר פעלתי נגדו. אחר-כך הוא התחיל להופיע אצלי ב' מישרד, להתניף פה, להתניף שם... ובידעבר אני אומר שהוא סובב אותי על האצבע. מדי פעם ראיתי אצלו מיזודות עם כסף מוזמן, והיה אצלי הרושם שהבך אדם הזה מגלגל באמת הרבה מאוד כספים."

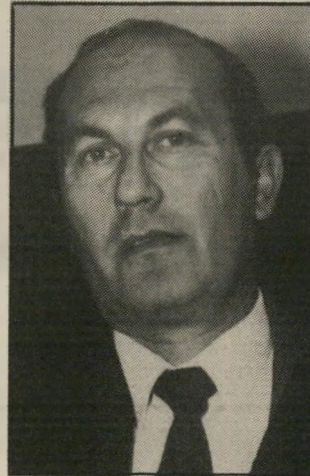
נגצרו בינינו יחסי-ידידות, והוא הצליח לשכנע אותי למכור את הדירה שלי, שגרתי בה בזמן, להפקיד בידי את הכסף וללכת לגור בשכירות, מתוך כוונה שכאשר אדרק לכסף הוא יתן לי אותו מיד... כסוף הוא גם מצא לי קונה,

כספים כדי להשיקעם בעסקיו של שפירא. הוא לוהה כספים מכל מי שיכול היה להעלות בדעתו. לבסוף הגיע גם לאחר מלקוחותיו, רפאל אליאשווילי, בעל מאפיה ברחובות, וביקש גם ממנו הלוואה.

כוכבי המסגור היה משוכנע כי ירו ויח הודעתק מעסקיו עם שפירא, ולכן היה מוכן להבטיח ריבית רצחנית לאי אשווילי עבור כל הלוואה שיתן לו. בעלי-המאפיה התפתה, והתחיל לחפש קונה למאפיה. הוא רש 55 אלף דולר, אך לא הצליח למצוא קונה שיתן לו יותר מ-45 אלף דולר עבור חלקו. אבל לכוכבי אצה הדרך עד כדי כך שהבטיח להוסיף מכספו את 10 אלפים הרר לארים החסרים, ובלבד שיקבל את הלוואה.

אליאשווילי מכר את המאפיה והיל-והו לעורך-דינו סכום של 65 אלף דולר. לר. לביטחון קיבל המחאות ודירה בירושלים.

בעיקבות חקירת המישפחה הוגש נגדו כתב-אישום, ולישכת עורכי-הדין הישעתה אותו משנת 1985. אשתו שרונה העידה בבית-המישפט, ואפילו השופט חיים אדר כתב בנזרדינו שאי אפשר היה שלא להתרגש ממצוקתה הנפשית ומרייליבה: "קיבלתי את רבי מימי לא ראיתי סכום כזה. אני עסקתי

תובע פכטר בכי קורע-לב

דולר, והוא ידאג לכך שיהיה לי קונה כעבור כמה ימים בסכום של 60 אלף דולר... אודה שהתלהבתי מאוד מהעני יין ומייד נכנסתי למערכת של גיוס כספים עבור רכישת הדירה..." עוד טרם הסתיימה העיסקה של מכירת הדירה, הופיע שפירא שוב במישרדו של כוכבי, והימים לסגורו באפשרות לרווחים אדירים. "אני היום אלי והציג לפני יהלומים. אני עד הים לא ידע להבדיל בין יהלום לבין זכר כית... הוא בא עם חבילה של יהלומים בתוך איוה מעטפה ואמר: הנה אחד מהעסקים שאני עושה, והשאיר אותם בידי. הלכתי לשכן שלי, המתעסק ביהלומים, ושאלתי אותו. הוא ברך אותם ואמר לי, זה יהלומים מאוד יקרים, שווים אולי 70 אלף דולר. הוא התפעל מעצם האמון שנתנו בי... הייתי בהרגשה שיש לי עסק עם אדם עשיר, אדם חזק, אדם מכובד, אדם אמין שנתון בי אמון... ותוך כדי שיחה הוא יוצא החוצה וחוזר ומציא חבילה כזאת של כסף ושמ לי על השולחן. אני מימי לא ראיתי סכום כזה. אני עסקתי